

The Performance, Knowledge and Attitude of Health-Care Providers toward Emergency Contraceptive Methods, 2007

Delaram, M. (MSc)

Nursing Instructor, Shahr-e-kord
University of Medical Sciences

Hasanpoor Dehkordi, A. (MSc)

Nursing Instructor Shahr-e-kord
University of Medical Sciences

Noriyan, K. (MSc)

Nursing Instructor Shahr-e-kord
University of Medical Sciences

Kazemyan,A. (MSc)

Nursing Instructor Shahr-e-kord
University of Medical Sciences

Fouroozandeh, N. (MSc)

Nursing Instructor Shahr-e-kord
University of Medical Sciences

Corresponding Author:

Delaram, M.(MSc)

Email:

masoumehdelaram@yahoo.com

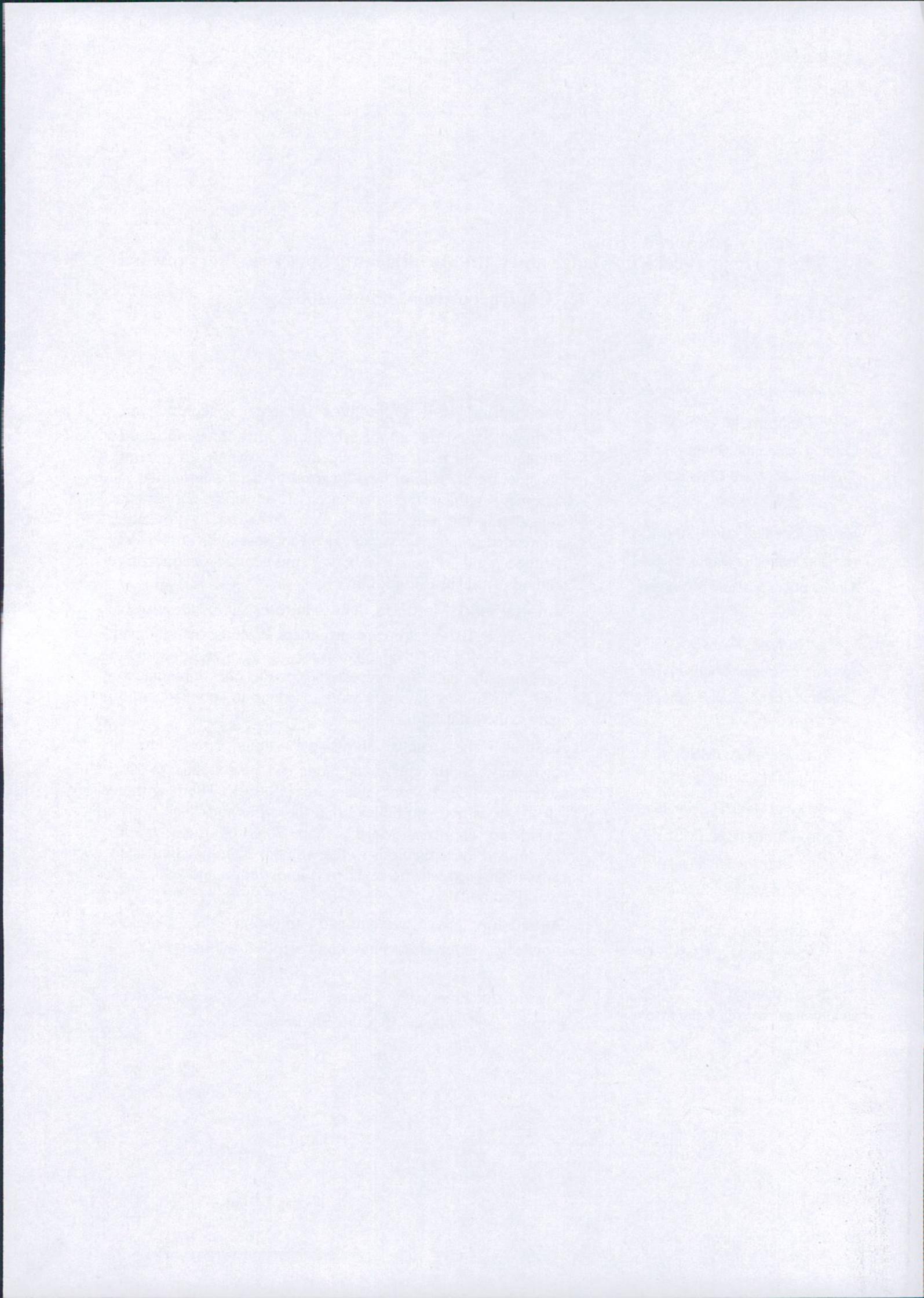
Background and Objectives: Emergency contraception methods used in a specific time after an unprotected intercourse can reduce the incidence of unwanted pregnancy. Considering the role of health-care provider's intercourse can extremely reduce the incidence of unwanted pregnancy. Considering the role of health-care providers in preventing unintended pregnancy, we decided to assess their knowledge, Attitude and Practice about emergency contraceptive methods in Shahr-e-kord, Iran.

Material and Methods: The subjects of this descriptive study were 102 health-care providers engaged in all heath centers ($N=9$) and Hajar hospital of shahr-e-kord. After collecting the data by a researcher-made questionnaire, we used Chi-square and Pearson correlation coefficient to analyze the data.

Results: The results show that their knowledge of emergency contraceptive methods is inadequate (5.9%), moderate (37.3 %) and adequate (59.9%). Their attitude (80%) is positive and believe that these methods can not be considered abortion. More than 70% of them try to recommend these methods to the women. There is significant correlation between the level of knowledge and education level ($P=0.002$).

Conclusion: We recommend updating the people's knowledge about emergency contraceptive methods, mainly IUD.

Key words: Emergency Contraceptive Methods, Knowledge, Attitude, Performance, Health-Care Providers

آگاهی، نگرش و عملکرد مراقبان بهداشتی - درمانی شهر کرد نسبت به روش‌های اضطراری پیشگیری از بارداری در سال ۱۳۸۶

چکیده

زمینه و هدف: روش‌های اضطراری که جهت جلوگیری از حاملگی در زمان مشخصی پس از یک مقاومت حمایت نشده به کار می‌روند، ممکن است حاملگی ناخواسته را به میزان چشمگیری کاهش دهند. با توجه به نقش مهم کارکنان بهداشتی - درمانی در پیشگیری از حاملگیهای ناخواسته، این مطالعه با هدف تعیین آگاهی، نگرش و عملکرد کارکنان بهداشتی - درمانی در مراکز بهداشتی - درمانی شهری شهر کرد در مورد روش‌های اضطراری پیشگیری از بارداری اجرا شده است.

روش بررسی: پژوهش حاضر یک تحقیق توصیفی - تحلیلی با تعداد نمونه ۱۰۲ نفر از پرسنل شاغل در مراکز ۹ گانه بهداشتی - درمانی و مرکز آموزشی - درمانی هاجر شهر کرد صورت گرفت. برای گردآوری اطلاعات از پرسنل استفاده شد و داده‌ها با نرم افزار SPSS و آزمونهای آماری کای اسکوئر و ضریب همبستگی پیرسون تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که میزان آگاهی کارکنان بهداشتی درمانی و مرکز آموزشی - درمانی هاجر شهر کرد نسبت به روش‌های پیشگیری اضطراری در ۵/۹ درصد افراد ناکافی، در ۳۷/۳ درصد متوسط و در ۵۶/۹ درصد کافی است. نگرش بیش از ۸۰ درصد افراد در این مورد مثبت بود و اعتقاد داشتند که این روشها سقط محاسب نمی‌شود و در استفاده از آنها به خاطر عوارضشان نباید تردید کرد. بیش از ۷۰ درصد واحد‌های مورد پژوهش روش‌های اضطراری را به مراجعان توصیه کرده، مایل بودند که در آینده نیز در صورت نیاز آنها را توصیه نمایند. ارتباط معنی داری بین سطح آگاهی و میزان تحصیلات افراد وجود داشت.

نتیجه‌گیری: اکثریت واحد‌های مورد پژوهش دارای آگاهی کافی، نگرش مثبت و عملکرد مناسب نسبت به روش‌های پیشگیری اضطراری بودند. به روز کردن اطلاعات افراد در مورد این روشها با تأکید بر کاربرد IUD به عنوان یک روش پیشگیری اضطراری، پیشنهاد می‌گردد.

کلیدواژه‌ها: روش‌های اضطراری پیشگیری از بارداری، آگاهی، نگرش، عملکرد، کارکنان بهداشتی - درمانی

معصومه دل آرام

کارشناس ارشد مامایی و عضو هیات علمی
دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد

علی حسن پور دهکردی

کارشناس ارشد پرستاری و عضو هیات علمی
دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد

کبیر نوریان

کارشناس ارشد پرستاری و عضو هیات علمی
دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد

افسانه کاظمیان

کارشناس ارشد مامایی و عضو هیات علمی
دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد

نسرين فروزنده

کارشناس ارشد پرستاری و عضو هیات علمی
دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد

نویسنده مسؤول: معصومه دل آرام

پست الکترونیکی:

masoumehdelaram@yahoo.com

نشانی: شهرکرد، رحمتیه، دانشگاه علوم پزشکی

دانشکده پرستاری و مامایی

تلفن: ۰۳۶۱-۳۳۴۶۷۱۴

نماهنگ: ۳۳۴۶۷۱۴

وصول مقاله: ۸۷/۳/۲۸

پذیرش مقاله: ۸۷/۱۱/۱۶

مقدمه

جهان امروز با مسائل و دشواریهای متعدد و گوناگونی روبرو است . امروزه رشد سریع جمعیت مساله بسیار حاد جهانی است و بدون شک بحرانهای زیادی را برای نسلهای آینده به وجود خواهد آورد (۱) . نگرانی اولیه و اصلی از افزایش جمعیت در سطح جهانی ، تهدید جان میلیونها نفر است که اکثر آنها زنان و کودکانند . سالیانه ۵۸۵ هزار زن در اثر عوارض ناشی از حاملگی ، جان خود را از دست می دهند (مرگ یک زن در هر دقیقه) که اغلب آنها در کشورهای در حال توسعه زندگی می کنند (۲) .

حاملگی ناخواسته یک مشکل جهانی است که زنان ، خانواده شان و اجتماع را تحت تاثیر قرار می دهد (۳) . از حدود ۲۱۰ میلیون حاملگی که در سال رخ می دهد ، ۳۸ درصد آنها ناخواسته است و ۲۲ درصد آنها با سقط خاتمه می یابد . بررسیها نشان می دهد که در کشور ما ایران نیز علیرغم دسترسی آسان به وسائل پیشگیری از بارداری ، هر ساله ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار حاملگی ناخواسته ایجاد می شود که تقریباً ۷۵ درصد آن به دلیل عدم استفاده صحیح از وسائل پیشگیری از بارداری است (۴) . روشهای اضطراری پیشگیری از بارداری به تعدادی از روشهای کنترل موالید اشاره می نماید که در زمان مشخصی پس از یک مقاربت بدون پیشگیری استفاده شده و خطر حاملگی ناخواسته را به میزان چشمگیری کاهش می دهند (۵) . بعلاوه این روشهای فرست دیگری را برای زنانی که با شکست روشهای ضد بارداری مواجه می شوند ، فراهم می کنند (۶) . بدین ترتیب این روشهای جایگزین مناسبی برای سقطهای عملی می باشد (۷) . روشهای هورمونی پیشگیری از بارداری در موارد اضطراری شامل ۲ قرص HD^۱ در اولین فرست و ۲ عدد

۱۲ ساعت بعد ، ۴ قرص LD^۲ در اولین فرست و ۴ عدد ۱۲ ساعت بعد و ۴ عدد از قرصهای سفید رنگ تری فازیک در اولین فرست و ۴ عدد ۱۲ ساعت بعد می باشد . روش جدیدی که طبق دستور العمل روشهای پیشگیری از بارداری وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی توصیه شده ، استفاده از ۱ عدد قرص لوونورجسترل^۳ در اولین فرست و ۱ عدد ۱۲ ساعت بعد می باشد . اثر بخشی این رژیم حدود ۹۹ درصد می باشد ، در حالیکه اثر بخشی قرصهای ترکیبی حدود ۹۷ درصد است . اثر بخشی این روش با فاصله زمانی تماس جنسی تا آغاز استفاده از قرص ، ارتباط قابل توجهی دارد و هر چقدر این فاصله کوتاهتر باشد ، اثر بخشی آن بیشتر خواهد بود . امکان تهوع و استفراغ با استفاده از قرصهای ترکیبی به ترتیب حدود ۵۰ و ۲۰ درصد می باشد که این عوارض با استفاده از قرصهای لوونورجسترل به حدود ۲۰ و ۶ درصد کاهش می یابد (۸) .

شایعترین روش مکانیکی پیشگیری اضطراری ، استفاده از ابزار درون رحمی (IUD)^۴ مسی است که باید جایگزینی آن تا ۵ روز اول پس از مقاربت بدون پیشگیری صورت گیرد (۹) . تخمین زده می شود که قرصهای ترکیبی و جای گذاری IUD به منظور پیشگیری از بارداری در موقع اضطراری ، خطر حاملگی را به ترتیب ۷۵ و ۹۹/۹ درصد کاهش می دهند (۱۰) . روشهای اضطراری براحتی قابل استفاده بوده و اکثر زنان بخوبی آن را می پذیرند . همچنین سازمان بهداشت جهانی اعلام کرده است که هیچ ممنوعیتی برای استفاده از این روشهای وجود نداشته و هیچ گزارشی از ناهنجاری زا بودن آنها در صورت شکست ، گزارش نشده است .

²- Low Dose³- Levonorgestrol⁴- Intra Uterine Device¹- High Dose

زنان و زایمان مرکز آموزشی - درمانی هاجر شهر کرد که به صورت سر شماری انتخاب شده بودند، انجام یافته است. برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه ای مشتمل بر چهار بخش استفاده شد: اطلاعات قرددی (۶ سوال)، ارزیابی میزان آگاهی (۱۱ سوال)، ارزیابی نگرش (۱۶ سوال) و ارزیابی عملکرد (۲ سوال). برای طبقه بندي میزان آگاهی، ابتدا میانگین امتیازات کسب شده از ۱۱ سوال محاسبه گردید و سپس یک انحراف معیار بالا و پایین میانگین به عنوان آگاهی متوسط، بالاتر از آن آگاهی خوب و پایینتر از آن آگاهی ضعیف در نظر گرفته شد. برای تعیین نوع نگرش از مقیاس ۵ درجه ای لیکرت استفاده گردید و گزینه ها از کاملا موافق تا کاملا مخالف طبقه بندي و نگرش خنثی، مثبت و منفی تعیین گردید. عملکرد افراد نیز به صورت درصد بیان گردید. روایی پرسشنامه از طریق اعتبار محتوها تعیین شد و پایایی آن از طریق آزمون آلفای کرونباخ ($\alpha=0.82$) مورد تایید قرار گرفت. برای رعایت مسائل اخلاقی پژوهش پس از تکمیل پرسشنامه به تمام سوالات نمونه ها در خصوص پیشگیری اضطراری پاسخ داده شد. به منظور تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم افزار SPSS و آزمونهای آماری کای-اسکوئر و ضریب همبستگی پیرسون استفاده گردید و میزان $P<0.05$ معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته ها

۳۹/۲ درصد از واحد های مورد پژوهش کارдан بهداشت خانواده، ۲۷/۵ درصد کارشناس مامایی، ۳۰/۴ درصد کارشناس پرستاری و ۲/۹ درصد بهیار بودند. میانگین سنی آنها $35/13 \pm 6/71$ سال، حد اقل سن ۲۱ و حد اکثر ۵۲ سال بود. میانگین سابقه کار $12/76 \pm 7/41$ سال، حد اقل سابقه کار ۲ ماه و حد اکثر ۳۰ سال بود. ۴۶/۱ درصد واحد های مورد پژوهش در مراکز بهداشتی

سازمان غذا و دارو (FDA)^۱ آن را در فوریه ۱۹۹۷ تائید کرده است. بر خلاف بی خطر و موثر بودن این روش، میزان استفاده از آن بسیار کم است، به طوری که این میزان در تهران (۱۳۸۰) ۵/۲ درصد اعلام شده است (۴). نتایج مطالعه فرج خدا و همکاران (۱۱) که میزان آگاهی دانشجویان دختر دانشگاه علوم پزشکی یزد را در ارتباط با روش های اضطراری پیشگیری از بارداری بررسی کردند، نشان داده است که ۱۹/۸ درصد از آگاهی متوسط و ۳۰/۷ درصد از آگاهی خوب برخوردار بودند. تری پاتی و همکاران نیز در کشور هندوستان "آگاهی، نگرش و عملکرد مراقبان بهداشتی را در مورد روش های اضطراری پیشگیری از بارداری بررسی کرده اند و به این نتیجه رسیده اند که تعداد کمی از واحد های مورد پژوهش واقعا با این روش آشنا هستند. همه مراقبان بهداشتی اعتقاد داشتند که لازم است روش های پیشگیری اضطراری به افراد حرفه ای آموزش داده شود (۱۲). نتایج چند بررسی نشان داده است که علت اصلی و مهم عدم استفاده منظم از روش های اضطراری، کاهش اطلاع رسانی کارکنان بهداشتی است (۱۳ و ۱۴). با توجه به شیوع ۲۷/۲ درصد حاملگی ناخواسته در شهر کرد (۱۵) و نقش مهم کارکنان بهداشتی در خدمات تنظیم خانواده و استفاده از روش های اضطراری پیشگیری از بارداری، (۱۶)، اجرای پژوهشی با هدف تعیین آگاهی، نگرش و عملکرد کارکنان مرکز بهداشتی - درمانی در مورد روش های اضطراری پیشگیری از بارداری ضروری به نظر رسید.

روش بررسی

این پژوهش یک مطالعه توصیفی است که در سال ۱۳۸۶ بر روی ۱۰۲ نفر از کارشناسان مامایی و کاردانهای بهداشت خانواده شاغل در مراکز ۹ گانه بهداشتی - درمانی و کارکنان پرستاری و مامایی شاغل در بخش های

اطلاعی نداشتند . ۳۹/۶ درصد مدت ۳ روز ، ۱۸/۹ درصد مدت ۷ روز ، ۱۵/۱ درصد ۱ روز ، ۹/۴ درصد ۵ روز ، ۵/۷ درصد ۴ روز و ۱/۹ درصد ۲ روز را مطرح کردند و تنها ۹/۴ درصد زمان صحیح یعنی ۵ روز را اعلام کردند . در مورد مکانیسم عمل IUD در پیشگیری اضطراری ۷۶/۲ درصد پاسخی نداده بودند . ۱۸/۱ درصد پاسخ صحیح یعنی نامناسب شدن آندومتر برای جایگزینی سلول تخم ، ۳/۸ درصد کاهش حرکت لوله های فالوپ و ۱/۹ درصد غلیظ شدن موکوس سرویکال و غیر فعال شدن اسپرم و جلو گیری از تخمک گذاری را عنوان کردند . در مورد فواید دیگر IUD بجز روش اضطراری ، ۸۱/۱ درصد افراد معتقد بودند که می توان آن را برای پیشگیری از بارداری در رحم نگه داشت و آن را خارج نکرد .

در کل میزان آگاهی کارکنان بهداشتی درمانی و مرکز آموزشی - درمانی هاجر شهر کرد نسبت به روشهای پیشگیری اضطراری در ۵/۹ درصد افراد ناکافی ، در ۳۷/۳ درصد متوسط و در ۵۶/۹ درصد کافی بود . میانگین و انحراف معیار میزان آگاهی در کارشناسان مامایی (90.7 ± 1.75) ، در کارشناسان پرستاری (90.2 ± 1.58) ، در بهیاران (87.0 ± 1.57) و در کارданهای بهداشت خانواده (10.66 ± 1.52) بود . نگرش واحد های مورد پژوهش در مورد روشهای اضطراری پیشگیری از بارداری در جدول شماره (۱) خلاصه شده است .

۸۲/۱ درصد کارشناسان مامایی ، ۳۱ درصد کارشناسان پرستاری ، ۴۲/۹ درصد بهیاران و ۱۰۰ درصد کاردانهای بهداشت خانواده روشهای اضطراری پیشگیری از بارداری را به مراجعت خود توصیه کرده بودند . از گروه اول ۹۲/۹ درصد ، از گروه دوم ۸۲/۸ درصد ، از گروه سوم ۴۲/۹ درصد و از گروه چهارم ۱۰۰ درصد افراد مایل بودند که

- درمانی و بقیه در بخش‌های مختلف زنان و زایمان مرکز آموزشی - درمانی هاجر شهر کرد مشغول به کار بودند . در مورد این سوال که " آیا بعد از مقاریت حمایت نشده راهی برای پیشگیری از بارداری وجود دارد ؟ " ۹۷/۱ درصد پاسخ مثبت و صحیح دادند . روش پیشگیری اضطراری در ۴۶/۶ درصد موارد قرصهای ترکیبی پیشگیری از بارداری ، در ۵۱/۵ درصد موارد قرصهای ترکیبی و IUD و در ۱ درصد موارد شستشوی واژینال مطرح شد که در ۹۸/۱ درصد موارد پاسخ صحیح بود . در مورد حد اکثر مدت زمان لازم برای استفاده از قرصهای پیشگیری اضطراری ، ۵۷/۶ درصد افراد زمان صحیح یعنی ۷۲ ساعت و بقیه کمتر از این زمان را مطرح کردند .

حدود ۸۱ درصد کارکنان مراکز بهداشتی - درمانی و مرکز آموزشی - درمانی هاجر شهر کرد ، تعداد قرصهای HD (High Dose) مورد نیاز در پیشگیری اضطراری را صحیح اعلام کردند . این میزان در مورد قرصهای LD (LOW Dose) فاصله زمانی مناسب بین مصرف دوزهای مختلف دارو ، حدود ۸۴ درصد افراد مدت زمان ۱۲ ساعت را مطرح کردند که پاسخ صحیحی بود . عوارض جانبی قرصهای پیشگیری اضطراری در ۳۸/۴ درصد افراد تهوع و استفراغ و سر درد و سرگیجه ، در ۲۷/۳ درصد موارد فقط تهوع و استفراغ و در سایر موارد عوارضی همچون خونریزی ، اختلال هورمونی ، بی اشتہایی ، ادم ، ریزش مو ، عفونت و ایجاد لک در صورت مطرح شد که در ۶۵/۷ درصد موارد پاسخ صحیح بود .

در مورد کاربرد اضطراری IUD به منظور جلو گیری از بارداری ، ۵۱/۵ درصد افراد با این مساله آشنا بودند که می توان از این وسیله برای پیشگیری اضطراری استفاده کرد . ۹/۴ درصد از این مسئله که " حد اکثر مدت زمان لازم برای قرار دادن IUD در رحم چقدر است ؟ "

۹۲/۹ درصد آنها تصمیم داشتند که در آینده هم در مورد این روشها با مراجعان مشاوره کرده، در صورت لزوم آنها را توصیه نمایند.

این روشها را در آینده نیز به مراجعان توصیه کند.
در کل ۷۲/۷ درصد کارکنان بهداشتی - درمانی،
روش‌های اضطراری را به مراجعان توصیه کرده
بودند.

جدول شماره (۱): فراوانی نسبی نگرش رده‌های مختلف کادر بهداشتی - درمانی در مورد روش‌های اضطراری پیشگیری از بارداری

مخالف (%)				موافق (%)				نگرش		موارد
کارداران	بهار	پیهار	کارشناس پرستاری	کارشناس مامائی	کارداران	بهار	کارشناس پرستاری	کارشناس مامائی		
کارداران بهداشت خانواده	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	روش‌های پیشگیری اضطراری لازم است به هر خانمی آموزش داده شود	روش‌های پیشگیری اضطراری لازم است به هر خانمی آموزش داده شود
۷۰	۳۳/۳	۶۰/۰	۶۱	۳۰	۶۶/۷	۱۳/۱	۲۰	۲۱/۴	پیشگیری اضطراری لازم است به عنوان یک نوع سقط در نظر گرفته شود	پیشگیری اضطراری لازم است به عنوان یک نوع سقط در نظر گرفته شود
۶۷	۱۰۰	۵۸/۶	۶۷/۹	۳۳	۰	۲۷/۰	۲۱/۴	در استفاده از روش‌های پیشگیری اضطراری بخاطر عوارض آنها باید تردید کرد	در استفاده از روش‌های پیشگیری اضطراری بخاطر عوارض آنها باید تردید کرد	
۷۷	۳۳/۳	۷۰/۹	۷۸/۶	۲۳	۶۶/۷	۱۳/۷	۱۴/۳	اشکالات اخلاقی و شرعاً به آنها وارد است	اشکالات اخلاقی و شرعاً به آنها وارد است	
۸۲/۰	۶۶/۷	۴۸/۳	۳۳/۱	۱۷/۰	۳۳/۳	۳۶/۰	۵۰	برای زنی که هیچ روش پیشگیری استفاده نمی‌کند، ایده آل است	برای زنی که هیچ روش پیشگیری استفاده نمی‌کند، ایده آل است	
۶۵	۶۶/۷	۳۶/۴	۲۵	۳۵	۳۳/۳	۵۰/۲	۶۷/۹	روش‌های پیشگیری پس از مقاربت اطمینان کافی دارند	روش‌های پیشگیری پس از مقاربت اطمینان کافی دارند	
۷۰	۳۳/۳	۴۱/۳	۶۰/۷	۳۰	۶۶/۷	۲۷/۰	۲۱/۴	اگر با وجود استفاده از آن حاملگی اتفاق افتد، اثرات مضری برای جنین دارد	اگر با وجود استفاده از آن حاملگی اتفاق افتد، اثرات مضری برای جنین دارد	
۵۰	۳۳/۳	۳۱	۳۹/۳	۰۰	۶۶/۷	۴۸/۳	۴۲/۹	قابل دسترس است	قابل دسترس است	
۲	۳۳/۳	۱۳/۱	۱۶/۳	۹۷	۶۶/۷	۸۲/۷	۱۰/۷	کم هزینه است	کم هزینه است	
۲/۰	۳۳/۳	۷/۹	۱۶/۳	۹۷/۰	۶۶/۶	۸۶/۲	۸۰/۷	استفاده از آن راحت است و بسیار مراجعه به پزشک می‌توان این روش را پکار برد	استفاده از آن راحت است و بسیار مراجعه به پزشک می‌توان این روش را پکار برد	
۲/۰	۰	۱۳/۷	۲۰	۹۷/۰	۱۰۰	۷۹/۳	۷۱/۴	عوارض جانبی مهمی ندارد	عوارض جانبی مهمی ندارد	
۴۰	۳۳/۳	۳۱	۳۲/۲	۷۰	۶۶/۶	۵۱/۷	۶۰/۷	رفتار غیر مستولانه جنسی را تشویق می‌ کند	رفتار غیر مستولانه جنسی را تشویق می‌ کند	
۵۰	۳۳/۳	۳۱	۲۰	۰۰	۶۶/۶	۴۸/۳	۴۶/۵	از عفونتهای مقاربی جلوگیری نمی‌کند	از نظر علمی هر وقت بارداری با این	
۱۲/۰	۳۳/۳	۳۷/۹	۵۳/۷	۳۷/۰	۶۶/۶	۳۴/۴	۳۵/۷	روش پیش آید، باید امکان سقط نسراهم شود.	روش پیش آید، باید امکان سقط نسراهم شود.	

این مطالعه نتیجه گیری می کند که میزان آگاهی مراقبان بهداشتی در مورد این روشها کم بوده که با مطالعه ما همخوانی ندارد (۱۲). اما در مطالعه ایلدر ابادی و همکاران که در کشور ایران انجام یافت، حدود ۹۵ درصد کارکنان از روش‌های اضطراری مطلع بودند که در این مورد بین یافته‌های دو مطالعه همخوانی وجود دارد (۱۶). یافته‌های مطالعه جمالی و همکاران که در مراکز شهری استان مازندران اجرا شده و آگاهی، نگرش و عملکرد پزشکان و ماماهای را مورد سنجش قرار داده است نشان می دهد که میزان آگاهی در $\frac{۳۵}{۳}$ درصد موارد خوب بوده است (۴).

از آنجایی که تمام استفاده کنندگان از روش‌های پیشگیری از بارداری به دلیل بعضی از عوارض نمی توانند از قرص استفاده کنند، کاربرد IUD می تواند روش اضطراری بسیار خوبی در این افراد باشد. از طرفی قرص را فقط می توان در ۷۲ ساعت اول پس از مقارت حمایت نشده استفاده کرد، در حالی که IUD را می توان تا ۵ روز پس از تماس جنسی استفاده نمود، بنا بر این آگاهی پرسنل مراکز بهداشتی و درمانی از این روش بسیار لازم و ضروری است.

در مطالعه حاضر اکثریت واحد‌های مورد پژوهش، قرص‌های ترکیبی و IUD را روش اضطراری معرفی کردند؛ در حالی که در مطالعه ایلدر آبادی و همکاران و جمالی و همکاران اکثریت افراد از کاربرد IUD، مطلع نبودند (۴ و ۱۶) علت این تفاوت احتمالاً بالاتر بودن سطح تحصیلات واحد‌های مورد پژوهش در مطالعه حاضر می باشد، زیرا اکثر افراد در مقطع لیسانس بودند و طبعتاً میزان آگاهی آنان نسبت به روش‌های اضطراری بیشتر از افرادی بود که تحصیلات کمتری داشتند. در مطالعه حاضر بیش از ۵۰ درصد افراد از حد اکثر مدت زمان لازم برای استفاده از قرص‌های پیشگیری اضطراری مطلع بودند و بقیه افراد حد اکثر مدت زمان را قبل از ۷۲

ارتباط آماری معنی داری بین میزان تحصیلات افراد و سطح آگاهی آنان وجود داشت ($P=0.002$) و افرادی که تحصیلات بیشتری داشتند، سطح آگاهی بالاتری نیز نسبت به روش‌های اضطراری پیشگیری از بارداری داشتند. این ارتباط در مورد سن و شغل افراد معنی دار نبود. ارتباط معنی داری بین خصوصیات فردی واحد‌های مورد پژوهش با نگرش و عملکرد آنان دیده نشد.

ارتباط آماری معنی داری بین میزان آگاهی و نگرش، همچنین بین میزان آگاهی و عملکرد افراد وجود داشت و آنهایی که آگاهی بیشتری داشتند، نگرش مثبت تر و عملکرد بهتری نیز داشتند ($P<0.05$). رابطه نگرش نسبت به روش‌های پیشگیری اضطراری و عملکرد افراد نیز معنی دار بود و افرادی که نگرش مثبت تری داشتند، بیشتر هم این روشها را در موقع لزوم به مراجعان توصیه کرده بودند ($P<0.05$).

بحث

بر اساس نتایج به دست آمده از این پژوهش، حدود ۹۷ درصد از کارکنان مراکز بهداشتی - درمانی و مراکز آموزشی - درمانی هاجر شهر کرد از روش‌های پیشگیری از بارداری در موارد اضطراری اطلاع داشتند. از آنجایی که بر اساس تحقیقات، مهمترین مشاوران تنظیم خانواده در ایران، کارکنان مراکز بهداشتی - درمانی می باشند و میزان اطلاعات و مهارت آنان در انتقال مطالب به داوطلبان تنظیم خانواده تاثیر می گذارد، لازم است که اطلاعات تکنیکی کافی در باره روش‌های پیشگیری داشته باشند، به طوری که با تمام جنبه‌های آن آشنا بوده، بتوانند بخوبی به سوالات مطرح شده داوطلب در خصوص آن روش پاسخگو باشند تا امر تنظیم خانواده محقق گردد (۴). مطالعه تری پاتی و همکاران که در کشور هند انجام یافته، نشان داده است که اکثر گایینیکولوژیستها، پزشکان عمومی و همچنین دانشجویان پزشکی با واژه پیشگیری اضطراری آشنایی کمی دارند.

کرد. این افراد معتقد بودند که اشکالات شرعی و اخلاقی به این روشهای وارد نیست و نظرشان بر این بود که اگر با وجود استفاده از آنها حاملگی اتفاق افتد، نباید به سقط فکر کرد و در صدد انجام آن برآمد.

بیش از ۷۰ درصد نمونه‌ها عملکرد مناسبی نسبت به روشهای پیشگیری اضطراری داشتند، بدین معنی که این روش را به مراجعان توصیه کرده، مایل بودند که در آینده نیز این روشهای را توصیه نمایند. در تحقیق گراهام و همکاران ۷۷ درصد متخصصان در ۱۲ ماه گذشته روشهای اضطراری را تجویز نکرده بودند (۱۷) و در تحقیقی دیگر، نسبت بسیار کمی از کارکنان بهداشتی این روش را تجویز کرده بودند (۱۳). علت تفاوت نتایج دو مطالعه اخیر با مطالعه حاضر ممکن است کمبود آگاهی کارکنان بهداشتی یا کم بودن تعداد مددجویان در خواست کننده این روش در مطالعات مذکور باشد.

نتیجه گیری

اکثر واحد‌های مورد پژوهش دارای آگاهی کافی، نگرش مثبت و عملکرد مناسب نسبت به روشهای پیشگیری اضطراری بودند. به روز کردن اطلاعات افراد در مورد این روشهای با تأکید بر کاربرد IUD به عنوان روش پیشگیری اضطراری، پیشنهاد می‌گردد.

تشکر و قدر دانی

بدینوسیله نویسنده‌گان مقاله مراتب تشکر و قدر دانی خود را از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد، کارکنان مراکز بهداشتی - درمانی و بخش‌های زنان و زایمان مرکز آموزشی - درمانی هاجر شهر کرد، اعلام می‌دارند.

ساعت می‌دانستند، در حالی که در مطالعه ایلدر ابادی تنها ۴۲/۴ درصد واحد‌ها در این مورد اطلاعات کافی داشتند (۱۶). بالاتر بودن سطح تحصیلات افراد در پژوهش حاضر ممکن است در توجیه این تفاوت کمک کننده باشد. نتایج مطالعه تری پاتی و همکاران نیز با یافته مطالعه حاضر همخوانی دارد (۱۲).

در مورد تعداد لازم قرصهای HD برای پیشگیری اضطراری ۸۱ درصد نمونه و در مورد قرصهای LD حدود ۶۳ درصد افراد در مطالعه حاضر آگاهی داشتند. این میزان در مطالعات دیگر کمتر از ۲۰ درصد بوده است (۱۶). در مورد فاصله زمانی بین مصرف دو دوز دارو، حدود ۸۴ درصد افراد آگاهی کافی داشتند.

بیشترین عارضه قرصهای پیشگیری اضطراری؛ تهوع و استفراغ گزارش شد و اکثر واحد‌ها در این مورد آگاهی کافی داشتند. حدود ۵۲ درصد کارکنان از کاربرد IUD، زمان قرار دادن آن در رحم و مکانیسم اثر آن در موارد اضطراری مطلع بودند و حدود ۸۰ درصد افراد معتقد بودند که علاوه بر کاربرد این وسیله در موارد اضطراری، بهتر است آن را به منظور روشی برای پیشگیری در رحم نگه داشت. در مطالعه ای ۲۷/۵ درصد و در مطالعه دیگری ۴۲ درصد افراد از کاربرد IUD در این مورد مطلع بودند (۱۶).

نگرش واحد‌های مورد مطالعه نسبت به روشهای پیشگیری اضطراری در بیش از ۸۰ درصد موارد مثبت بود. اکثر آنها معتقد بودند که این روشهای لازم است به هر خانمی آموزش داده شود، این روشهای سقط محسوب نشده و در استفاده از آنها به خاطر عوارضشان نباید تردید.

References

- Ball DE, Marafie N, Abahussain E. Awareness of and attitude toward hormonal emergency contraception among married women in Kuwait. J Womens health (Larchmt). 2006 Mar;15(2):194-201.

- Aziken ME, Okonta PI, Ande AB. Knowledge and perception of emergency contraception among female Nigerian undergraduates. Int Fam Plan Perspect. 2003 Jun;29(2):84-7.

- 3) Foster DG, Harper CC, Bley JJ, Mikanda JJ, Induni M, Saviano EC, Stewart FH. knowledge of emergency contraception among women aged 18 to 44 in California . Am J Obstet Gynecol . 2004 Jul;19(1):150-6.
- ۴) جمالی، ب. عظیمی اوریمی، ح. بررسی آگاهی، نگرش و عملکرد پزشکان و ماماهای شاغل در مراکز بهداشتی - درمانی شهری مرکزی استان مازندران در مورد روش‌های پیشگیری از بارداری اضطراری. سال ۱۳۸۴. مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران . دوره ۱۷ . شماره ۵۷ . فروردین واردیهشت ۸۶ . ص ۷۵-۸۱
- 5) Larsson M, Eurenus K, Westerling R, Tydén T. Emergency contraception pills in sweden : evaluation of an information campaign . BJOG ,2004 Aug;111(8):820-7.
- 6) Trussell J, Koenig J, Vaughan B, Stewart F. Evaluation of a media campaign to increase knowledge about emergency contraception.Contraception. 2001 Feb;63(2):81-7.
- 7) Takker N , Goel P , Saha PK , Dua D . Contraceptive practices and awareness of Emergency contraception in educated working women . Indian J Med Sci. 2005 Apr;59(4):143-9.
- ۸) جعفری، ن. کاویانپور، ش. خوشین، ش. آرشین چین، م. روش‌های اورژانسی پیشگیری از بارداری . دستور العمل روش‌های پیشگیری از بارداری در جمهوری اسلامی ایران . وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی . معاونت سلامت ، دفتر سلامت خانواده و جمعیت . اداره تنظیم خانواده . سال ۱۳۸۵ . ص ۳۶-۳۷
- 9) Garcia SG , Lara D , Landis SH , Yam EA , Pavon S . Emergency contraception in Honduras : Knowledge , Attitudes and practice among urban family planning clients . Stud Fam Plann . 2006 Sep;37(3):187-96.
- 10) Goldsmith KA, Kasehagen LJ, Rosenberg KD, Sandoval AP, Lapidus JA. Unintended childbearing and knowledge of emergency contraception in a population-based survey of postpartum women.Matern Child Health J. 2008 May;12(3):332-41. Epub 2007 Aug 7.
- ۱۱) فرج خدا، ت. خوشین، ا. بررسی میزان آگاهی دانشجویان دختر دانشگاه علوم پزشکی یزد در ارتباط با روش‌های اورژانسی پیشگیری از بارداری . فصلنامه طلوع بهداشت . سال سوم . شماره اول . ۱۳۸۳ . ص ۲۳-۳۰
- 12) Tripathi R, Rathore AM, Sachdeva J . Emergency contraception : Knowledge , attitude , and practices among health care providers in North india . J Obstet Gynaecol Res. 2003 Jun;29(3):142-6.
- 13) Byamugisha JK, Mirembe FM, Faxelid E, Gemzell-Danielsson K . Knowledge, attitudes and prescribing pattern of emergency contraceptives by health care workers in Kampala, Uganda.Acta Obstet Gynecol Scand. 2007;86(9):1111-6.
- 14) Bildircin M, Sahin NH. Knowledge, attitudes and practices regarding emergency contraception among family-planning providers in Turkey. EurJ Contracept Reprod Health Care. 2005 Sep;10(3):151-6.
- ۱۵) سرشیف، م. دل آرام، م. رفیعیان، م. میزان شیوه حاملگی ناخواسته در مرکز آموزشی - درمانی هاجر شهر کرد. فصلنامه دانشکده پرستاری و مامائی همدان . سال ۱۳ . شماره ۲۴ . ۱۳۸۴ . ص ۱۴-۱
- ۱۶) ایلدر آبادی، ا. سادات هاشمی، ز. بدخش، م. بررسی میزان آگاهی کارکنان مراکز بهداشتی، درمانی شهری از روش‌های جلوگیری از بارداری در شرایط اضطراری. مجله راز بهزیستن. ۱۳۸۲. ۱۴(۱): ص ۲۱-۱۶
- 17) Graham A, Moore L, Sharp D, Diamond I. Improving teenagers' knowledge of emergency contraception: cluster randomised controlled trial of a teacher led intervention . BMJ. 2002 May 18;324(7347):1179. Summary for patients in: J Pediatr. 2002 Nov;141(5):740